

KAYNAKÇA

Albrecht, K. (2002). Organizational intelligence & Knowledge management: Thinking Outside the Silos. Executive White Paper, 1-17.

Albus, J. S. (1991). Outline for a theory of intelligence. IEEE transactions on systems, man, and cybernetics, 21(3), 473-509.

Almeida, L. S., Prieto, M. D., Ferreira, A. I., Bermejo, M. R., Ferrando, M. & Ferrándiz, C. (2010). Intelligence assessment: Gardner multiple intelligence theory as an alternative. Learning and Individual Differences, 20, 225-230.

Azizi, F., Khadami, S. M. & Rahimikiya, A. (2022). Identifying factors affecting organizational intelligence of high school principals. Journal of School Administration, 9(4), 100-120.

Belenli, T. (2010). Tarih öğretimi ve çoklu zekâ kavramı. M. Safran (Ed.), Tarih nasıl öğretilir? içinde (54-62). İstanbul: Yeni İnsan.

Cherry, K. (2021). Gardners theory of multiple intelligences. <https://www.verywellmind.com/gardners-theory-of-multiple-intelligences-2795161> Erişim Tarihi: 21.03.2022.

Ekici, Ö. O. ve Titrek, O. (2011). İlköğretim okullarında örgütsel zekâ düzeylerine ilişkin yönetici ve öğretmen görüşleri. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 40, 152-163.

Erçetin, Ş. (2000). Örgütsel zekâ. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 24, 509-526.

Erçetin, Ş. Ş. ve Çayköylü, A. (2007). Barış zekâsına sahip bir lider olarak: Mustafa Kemal Atatürk. ICENAS 38, Uluslararası Asya ve Kuzey Afrika Çalışmaları Kongresi. Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu. Bildiri Özetleri Kitabı. 10–15. Eylül. 2007, cilt. 3, 1247-1262, Ankara.

Glynn, M. (1996). Innovative genius: A framework for relating individual and organizational intelligences to innovation. Academy of Management Review, 21(4), 1081-1111.

Göktaş, K. (2017). Örgütlerde bilgi yönetimi sürecinde bir dinamik olarak örgütsel zekâ etkinliğinin belirlenmesi ve aralarındaki ilişki üzerine bir araştırma. Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Kütahya.

Habibzade, S., Ghaleei, A., Mohajeran, B. & Hasani, M. (2021). Structural analysis of the mediating role of organizational commitment in the relationship between organizational agility and organizational intelligence with organizational performance (Case study: Northwest University Jihad

Units). Iranian Evolutionary and Educational Psychology Journal, 3(3), 332-344.

İnci, G., (2021) Galton'dan günümüze zekâ ve zekâ kuramları. Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi, 11 (3) , 1053-1068.

Jacobs, R. (2001). Using HR functions to enhance EI. C. Cherniss and D. Goleman (Eds.), The emotionally intelligent workplace: How to select for, measure, and improve emotional intelligence in individuals, groups, and organizations içinde (159-181). San Francisco, CA: Jossey-Bass Inc. Publisher.

Kaffashan Kakhki, M., Namdar Joyame, E., Malakooti Asl, N. & Harati, H. (2022). Modeling the effect of trust on librarians' knowledge sharing: Assessing the effect of organizational intelligence and organization-based self-esteem as mediators. Public Library Quarterly, 1-22.

Kalkan, V. D. (2018). Kapsamlı zekâ modelleri: Yönetim ihtiyaçları çerçevesinde bir değerlendirme. Journal of Current Researches on Social Sciences (JoCreSS), 8(1), 235-244.

Kavosi, Z., Delavari, S., Kiani, M. M., Bastani, P., Vali, M. & Salehi, M. (2021). Modeling organizational intelligence, learning, forgetting and agility using structural equation model approaches in Shiraz University of Medical Sciences Hospitals. BMC Research Notes, 14(1), 1-8.

Keskin, H. ve Balak, D. (2020). Örgütsel zekâ perspektifinden akıllı örgütler. Business and Economics Research Journal, 11(4), 1083-1096.

Keleş, H. N. ve Özkan Kırıl, T. (2010). Örgütsel zekâ modeli kapsamında çevresel faktörlerin liderlik, strateji ve kültüre olan etkisinin incelenmesine yönelik bir araştırma. Journal of Yaşar University, 17(5), 2900-2909.

Nasabi, N. A. S. & Safarpour, A. R. (2009). Key factors in achieving to an intelligent organization in the view of employee in Shiraz University of medical Science in 2008. Australian Journal of Basic and Applied Sciences, 3(4), 3492-3499.

Nasiri, F. & Bageriy, M. (2020). The Relationship among talent management, organizational intelligence and entrepreneurship tendency. The Journal of Productivity Management, 13(4 (51) Winter), 173-193.

Neyişci, N. ve Erçetin, Ş. Ş. (2020). Sosyal ağ etkileşiminin örgütsel zekâ düzeyine etkisi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 35(2), 354-374.

Neyişçi, N., Potas, N. ve Erçetin, ř. ř. (2018). Örgütsel zekâ algısı ve ortak değişkenlerin etkisi: ANCOVA analizi ile incelenmesi. *Sakarya University Journal of Education*, 8(4), 300-318.

Pal, H., A. Pal ve Tourani, P. (2004). Theories of intelligence. *Everyman's Science*, 39(3), 181-192.

Phillips, N. & Yip, G. S. (2020). Good leadership hinges on "organizational intelligence". *Harvard Business Review*, <https://hbr.org/2020/06/good-leadership-hinges-on-organizational-intelligence>, Erişim Tarihi: 24.12.2021.

Sternberg, R. J. (2005). The theory of successful intelligence. *Revista Interamericana de Psicología/Interamerican Journal of Psychology*, 39(2), 189-202.

Sternberg, R. (2003). Our research program validating the triarchic theory of successful intelligence: Reply to Gottfredson. *Intelligence*, 31, 399-413.

Sternberg, R.J. & Grigorenko, E. (2000). Teaching thinking for successful intelligence. U.S.A.: SkyLight Professional Development, Arlington Heights.

Sternberg, R. J. (1999). The theory of successful intelligence. *Review of General psychology*, 3(4), 292-316.

şenol, L. (2022). Örgüt ve duygusal zekâ. B. Üzüm (Ed.), *Güncel kavramlarla örgütsel davranış içinde* (91-106). Ankara: Eğitim Yayınevi.

Tok, E. ve Sevinç, M. (2010). Düşünme becerileri eğitiminin eleştirel düşünme ve problem çözüme becerilerine etkisi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 27(27) , 67-82.

Tura, B. ve Akbaşlı, S. (2022). Örgütsel zekâ perspektifinden öğretmenlerin yenilikçi çalışma davranışlarını etkileyen faktörler. *Journal of Qualitative Research in Education*, 29, 203-234, doi: 10.14689/enad.29.8

Okutan, E. ve Karadeniz, S. (2019). Duygusal zekâ ve ilişki yönetimi. O. Metin (Ed.), *Sakarya Üniversitesi çalışma ekonomisi ve endüstri ilişkileri seçme yazılar-III içinde* (151-176). Sakarya: Sakarya Yayıncılık.

Üzüm, B. (2022). Kültürel zekâ. B. Üzüm (Ed.), *Güncel kavramlarla örgütsel davranış içinde* (7-19). Ankara: Eğitim Yayınevi.

Yıldırım, E. (2006). Örgütsel öğrenmenin öncülü olarak örgütsel zekâ: Teori ve bir uygulama. *Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 10(20), 145-170.

KAYNAKÇA

Akova, O., Yıldırım, Y. ve Bayram, A. (2018), Otel İşletmeleri Çalışanlarının Öğrenen Örgüt Algıları: İstanbul’da Dört ve Beş Yıldızlı Otel İşletmelerinde Bir Araştırma, *AİBÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt 18, Sayı 2, 79-104.

Aksu, A. (2000), Değişim Mühendisliğinin Boyutları ve Antalya Yöresindeki Beş Yıldızlı Otel İşletmelerinin Değişim Mühendisliği Uygulamaları, *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, Yıl 11, 44-56.

Alstete, J.W. (2008), Measurement Benchmarks or “Real” Benchmarking? An Examination of Current Perspectives, *Benchmarking: An International Journal*, Vol.15, No.2, 178-186.

Anderson, D.L. (2016), *Örgüt Geliştirme: Örgütsel Değişime Yön Veren Süreç*, (Çev.Olca Sürgevil Dalkılıç), 3.Baskı, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.

Aşkun, İ.C. ve Tokat, B. (2010), *İşletmelerde Yönetim ve Organizasyon*, Ekin Basım Yayın, Bursa.

Aşkun, O.B. (2008), Şikayet İletilerinin Örgütsel Öğrenme Üzerine Etkisi, *Marmara Üniversitesi İ.İ.B.F. Dergisi*, Cilt XXIV, Sayı 1, 221-243.

Ataman, G. (2002a), *İşletme Yönetimi: Temel Kavramlar Yeni Yaklaşımlar*, 2.Baskı, Türkmen Kitabevi, İstanbul.

Ataman, G. (2002b), Tedarik Zinciri ve Yönetimi: Değişim Mühendisliği ve Dış Kaynaklardan Yararlanma İlişkisi Üzerine Bir İrdeleme, *Öneri*, C.5, S.17, Ocak, 35-42.

Avcı, N. ve Küçükusta, D. (2009), Konaklama İşletmelerinde Örgütsel Öğrenme, Örgütsel Bağlılık ve İşten Ayrılma Eğilimi Arasındaki İlişki, *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, Cilt 20, Sayı 1, Bahar, 33-44.

Aycan, Z., Kanungo, R.N. ve Mendonça, M. (2016), *Kültürler Arası Bağlamda Örgütler ve Yönetim*, (Çev.Aylin Kayapalı), Koç Üniversitesi Yayınları, İstanbul.

Bendig, D., Enke, S., Thieme, N., Brettel, M. (2018), Performance Implications of Cross-functional Coopetition in New Product Development:

The Mediating Role of Organizational Learning, *Industrial Marketing Management*, 73, 137-153.

Budak, G. (2000), Öğrenen Örgütlerde Stratejik Planlama ve Stratejik Öğrenme, *D.E.Ü.İ.İ.B.F Dergisi*, Cilt 15, Sayı 1, 1-11.

Can, E., Büyükbacı, P., Bal, Y. ve Ertemsir, E. (2016), *Günümüz İşletmelerinin Yönetimi*, 2. Baskı, Beta Basım Yayım, İstanbul.

Çağlar, İ. (2005), *Türk İşletmeciliğinde Değişim ve Değişim Yönetimi*, Gazi Kitabevi, Ankara.

Çelebi, M. ve Aydınlan, B. (2020), Enerji Sektöründe Şebeke İşletim Sistemi Yatırımları Çerçevesinde Bilgi Yönetimi ve Öğrenen Örgüt İlişkisi, *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 12(3), 2960-2972.

Çetin, M. ve Baydar, F. (2021), Öğrenen Örgüt Ölçeği: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması, *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 54, Haziran, 75-96.

Çırpan, H. (2020), Örgütsel Öğrenme İklimi ve Bilgi İşçilerinin Örgüte Bağlılığı Üzerine Bir Araştırma, *İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, Yıl 19, Sayı 37, 373-391.

Çiçeklioğlu, H. (2020), Örgütsel Değişim ve Değişim Yönetimi, Editör: İsmail Bakan, *Örgütsel Davranış* içinde, (s.535-559), 1. Baskı, Beta Basım Yayım, İstanbul.

De Toni, A.F. ve Pessot, E. (2021), Investigating Organisational Learning to Master Project Complexity: An Embedded Case Study, *Journal of Business Research*, 129, 541-554.

Dooley, K. ve Johnson, D. (2001), Changing the New Product Development Process, Reengineering or Continuous Quality Improvement?, *Measuring Business Excellence*, 5,4, 32-38.

Erdil, O. ve Keskin, H. (2004), Örgütsel Değişim Sürecinin Özellikleri, Enformasyon Sisteminin Etkinliği, İş Değişimlerini Uygulama Etkinliği, Rekabet Stratejileri ve İşletme Performansı Arasındaki İlişkiler, *Yönetim*, Yıl 15, Sayı 47, Şubat, 3-14.

Eren, E. (2008), *Örgütsel Davranış ve Yönetim Psikolojisi*, 11. Baskı, Beta Basım Yayım, İstanbul.

Ergeneli, A. (2017), *Örgütsel Davranış - Örgüt ve Birey*, 1.Baskı, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.

Erkutlu, H.V. (2020), *Örgütsel Davranış Sözlüğü*, Akademisyen Kitabevi, Ankara.

George, J.M. ve Jones, G.R. (2012), *Understanding and Managing Organizational Behavior*, Sixth Edition, Prentice Hall, New Jersey.

<https://www.businessinsider.com/ups-school-drivers-deliver-fake-packages-walk-on-ice-2020-2>

<https://www.businessinsider.com/ups-training-manual-prepares-delivery-drivers-for-efficiency-avoiding-injuries-2021-9>

Hult, G.T.M., Ferrell, O.C. ve Hurley, R.F. (2002), Global Organizational Learning Effects on Cycle Time Performance, *Journal of Business Research*, 55, 377-387.

Kapu, H. ve Aybas, M. (2008), Bilgi ve Öğrenme Üzerinde Tartışmalar ve Kapsayıcı Bir Kavram Olarak Örgütsel Öğrenme Yönetimi, *KMU İİBF Dergisi*, Yıl 10, Sayı 15, Aralık, 80-100.

Kinicki, A. ve Kreitner, R. (2006), *Organizational Behavior: Key Concepts, Skills & Best Practices*, Second Edition, McGraw-Hill Irwin, New York.

Koçel, T. (2020), *İşletme Yöneticiliği*, 18.Baskı, Beta Basım Yayım, İstanbul.

Özkalp, E. ve Kırel, Ç. (2010), *Örgütsel Davranış*, 4. Baskı, Ekin Basım Yayım, Bursa.

Pearce, J.A. ve Robinson, R.B. (2020), *Stratejik Yönetim - Geliştirme, Uygulama ve Kontrol*, (Çev.Mehmet Barca), 12.Basım, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.

Pınar, İ. (2007), Öğrenen Organizasyonların Yapısal Özellikleri, *Öneri*, C.7, S.27, Ocak, 103-114.

Raiden, A. ve King, A. (2021), Social Value, Organisational Learning, and the Sustainable Development Goals in the Built Environment, *Resources, Conservation & Recycling*, 172, 105663, 1-9.

Robbins, S.P. ve Judge, T.A. (2020), *Örgütsel Davranışın Temelleri*, (Çev.İnci Erdem Artan ve Gül Eser), 14.Baskı, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.

Schilling, J. ve Kluge, A. (2009), Barriers to Organizational Learning: An Integration of Theory and Research, *International Journal of Management Reviews*, Volume 11, 3, 337-360.

Skinner, J. ve Stewart, B. (2020), *Sporda Örgütsel Davranış*, (Çev.Zülbiye Kaçay ve Fikret Soyer), 1.Baskı, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.

Smith, I. (2006), Benchmarking Human Resource Development: An Emerging Area of Practice, *Library Management*, Vol.27, No.6/7, 401-410.

Tevrüz, S., Erdem, İ. ve Bozkurt, T. (2012), *Davranışlarımızdan Seçmeler: Örgütsel Yaklaşım*, 3.Baskı, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.

Tikici, M. ve Kaya, E.Ü. (2013), Kıyaslama, Editör: İsmail Bakan, *Çağdaş Yönetim Yaklaşımları: İlkeler, Kavramlar ve Yaklaşımlar* içinde, (s.297-317), 3.Baskı, Beta Basım Yayım, Mart, İstanbul.

Tippins, M.J. ve Sohi, R.S. (2003), IT Competency and Firm Performance: Is Organizational Learning A Missing Link?, *Strategic Management Journal*, 24, 745-761.

Tokat, B. (2012), *Örgütlerde Değişim ve Değişimin Yönetimi*, 1.Baskı, Seçkin Yayıncılık, Ankara.

Toksöz, S. (2018), *Öğrenen Örgütler ve Etkili Olduğu Örgütsel Kavramlar*, 1.Baskı, Artikel Yayıncılık, İstanbul.

Tortorella, G.L., Vergara, A.M.C., Garza-Reyes, J.A. ve Sawhney, R. (2020), Organizational Learning Paths Based Upon Industry 4.0 Adoption: An Empirical Study with Brazilian Manufacturers, *International Journal of Production Economics*, 219, 284-294.

Tu, Y. ve Wu, W. (2021), How Does Green Innovation Improve Enterprises' Competitive Advantage? The Role of Organizational Learning, *Sustainable Production and Consumption*, 26, 504-516.

Yukl, G. (2009), Leading Organizational Learning: Reflections on Theory and Research, *The Leadership Quarterly*, 20, 49-53.

4. Aşağıdakilerden hangisi bilgi üretmek için gerekli şartlardan biri değildir?

- a) Bilgiyi destekleme işi bir vizyon olarak benimsenmeli
- b) İletişim ağı etkin yönetilmeli
- c) Bilgi işçileri (çalışma ekibi) harekete geçirilmeli
- d) Bilgi üretimi için uygun ortam oluşturulmalı
- e) **Üretilen yerel bilgi yerelde kalmalı**

5. Aşağıdakilerden hangisi bilgi ekonomisinin stratejik öncelikleri arasında yer alır?

- a) Bilgi aktarımını sağlamak için kanallar oluşturmak.
- b) Deneyimlerin paylaşımı için uygun ortamı yaratmak.
- c) Bilgi aktarmak.
- d) Teknoloji transferi için altyapı oluşturmak.
- e) **Bilgi ekonomisi için beşeri sermaye oluşturmak.**

KAYNAKÇA

Aktan, C. C. (2004). Yeni Ekonomi ve Yeni Rekabet. Rekabet Dizisi 1, , Ankara: TİSK Yayın No: 253.

Aktan, C. C. ve Vural, İ. Y. (2016). Bilgi Toplumu, Yeni Temel Teknolojiler ve Yeni Ekonomi. Yeni Türkiye, 88(1), 1-37.

Aktaş, C. (2007). Enformasyon Toplumu Bağlamında Türkiye. Selçuk İletişim, 4(4), 181-193.

Atik, A. ve Altıparmak, A. (2011). Avrupa Birliği ve Türkiye’de Bilgi Sektörünün İstihdama Katkısı. Bilgi Ekonomisi ve Yönetimi Dergisi. 6(1).

Bakış, E. B. (2008). Bilgi Ekonomisinin Mikroekonomik Analizi: Eleştirel Bir Bakış. Review of Social, Economic & Business Studies.

Baydar, B. ve Sakız, S. (2016). Bilgi Toplumu, Bilgi Ekonomisi, İnovasyon ve Türkiye. İstanbul: Derin Yayınları.

Bayraktar, Y. ve Kaya, H. İ. (2016). Yeni Ekonomi ve Değişen Rekabet Anlayışı: Karşılaştırmalı Bir Analiz. Bilgi Ekonomisi ve Yönetimi Dergisi, 11(1), 89-106.

Bell, D. (1973). *The Coming of the Post-Industrial Society: A Venture in Social Forecasting*, New York: Basic Books.

Brinkley, I. (2008). *The Knowledge Economy: How Knowledge is Reshaping the Economic Life of Nations*. London: The Work Foundation.

Deniz, M. (2018). Dijital Ekonominin Ülke Ekonomileri İçerisinde Artan Etkisi: AB Üye Ülkeleri ve Gelişmiş Ekonomiler Üzerine Bir İnceleme. In 4th Eurasian Conference on Language and Social Sciences, Vol. 24, No. 27, 89-105.

Dilek, S. (2016). Enformasyon ve Bilgiye Dayalı Yeni Ekonomi. *Kastamonu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 11(1), 87-91.

DPT. (2004). Türkiye İktisat Kongresi, “Bilgi Ekonomisine ve Bilgi Toplumuna Geçiş. Çalışma Grupları Raporları- III, s. 13.

Dura, C. ve Atik, H (2002). *Bilgi Toplumu, Bilgi Ekonomisi ve Türkiye*. İstanbul: Literatür yayıncılık.

Drucker, P. (1966). *Etkili yönetici. Organizasyon*, 1 , 2.

Erçakar, M. E. ve Çolakoğlu, H. (2019). Bilgi Ekonomisinin Ekonomik Büyüme Üzerindeki Etkileri: BRICS Ülkeleri ve Türkiye İçin Bir Analiz. *Yönetim ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 17(4), 248-268.

Erten, P. (2019). Dijital Bölünme. *Uluslararası Eğitim Bilim ve Teknoloji Dergisi*, 5(1), 15-23.

Gelgeç, G. ve Hatırlı, S. (2018). Bilgi Ekonomisi ve Büyüme Arasındaki İlişki: Türkiye Örneği. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 23 (1), 97-122.

Godin, B. (2004). *The New Economy: What The Concept Owes To The OECD*. *Rese-arch Policy*, Vol. 33, 679-690.

Gürdal, O. (2004). Bilgi Ekonomisi ve/veya Yeni Ekonomi’ nin Reddettikleri. *Bilgi Dünyası*, 5 (1).

Kara, T. (2013). *Sosyal Medya Endüstrisi*, İstanbul: Beta Yayıncılık.

Katz, R. L. (1986). *Explaining Information Sector Growth in Developing Countries*. *Telcommunication Policy*, No.10, s.209-228.

Kevük, S. (2006). Bilgi Ekonomisi. Yaşar Üniversitesi E-Dergisi, 1 (4) , 319-350.

Konu, A. (2020). Sürdürülebilir Kalkınma ve Dijital Ekonomi İlişkisi: AB Ülkeleri İçin Bir Araştırma. Akademik İncelemeler Dergisi, 15(2), 655-678..

Kurt, M. (2004). Değişen Dünyada Türkiye'nin Önemi, Uludağ Üniversitesi Kültür Sanat Kurulu Yayınları.

Machlup, F. (1962). The Production and Distribution of Knowledge in the United States, Princeton: Princeton University Press.

Odabaşı, Y. ve Erdal, E. (2018). Bilgi Ekonomisi Ve Ekonomik Büyüme: Seçilmiş OECD Ülkeleri Üzerine Bir İnceleme. Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi, 5 (12), 439-459.

OECD. (1981). Information Activities, Electronics and Telecommunication Technologies. OECD, Paris

Özaydın, A. (2019). Bilgi Ekonomisi Kripto Para Ekonomisi. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Özdemir, S. ve Karakoç, M. (2018). Bilgi Ekonomisi Özelinde Üniversitelerde Entelektüel Sermayenin Ölçülmesi ve Raporlanması. Journal of Social And Humanities Sciences Research, 5 (18), 444-461.

Porat, M. U. (1977). The information economy: Definition and measurement. Washington, DC: US Department of Commerce Office of Telecommunication.

Saygılı, Ş. (2003). Bilgi Ekonomisine Geçiş Sürecinde Türkiye Ekonomisinin Dünyadaki Konumu. Ekonomik Modeller ve Stratejik Araştırmalar Genel Müdürlüğü, Stratejik Araştırmalar Dairesi Başkanlığı, Yayın No. DPT, 2675.

Taşçı, K. (2007). Bilgi Ekonomisinin Kuramsal Çerçevesi. XII. Türkiye'de İnternet Konferansı, Ankara, 319-322.

Tezer, H. (2018). Bilgi Ekonomisinin Gelişimi ve Dünya Ekonomileri Üzerindeki Etkisi. Uluslararası İnsan Çalışmaları Dergisi, 1 (2) , 172-195.

Topcu, M. (2020). Endüstriyel Ekonomiden Dijital Ekonomiye Dönüşüm, Ankara: Gazi Kitabevi.

Uçkan, Ö. (2006). Bilgi Politikası ve Bilgi Ekonomisi: Verimlilik, İstihdam, Büyüme ve Kalkınma. Bilgi Dünyası, 7(1), 23-48.

Ünsal, E. (2007). Makro İktisat. Ankara: İmaj Yayıncılık.

Yavaş, H. K. (2014). Bilgi Ekonomisi ve Türkiye. TISK Academy/TISK Akademi, 9 (18).

Yıldırım, S. (2004). Bilgi Ekonomisi ve Bilgi Ekonomisinin Türkiye Açısından Değerlendirilmesi. Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 7 (12), 105-124.

Yılmaz, M. (2013). Küreselleşmenin Oluşumuna Zemin Hazırladığı Yeni Ekonomik Anlayış: Bilgi Ekonomisi. Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, 27 (1), 241-255.

Yılmaz, Y. (2021). Dijital Ekonomiye Geçiş Süreci, Ölçümü ve Dijitalleşme Verimlilik İlişkisi. İstanbul İktisat Dergisi, 71 (1) , 283-316.

Zagler, Martin (2002), “Services, Innovation and the New Economy”, Structural Change and Economic Dynamics, 13, s. 337-355.

Welfens, Paul J. J. (2002), Internet Economics.net: Macroeconomics, Deregulation and Innovation, www.interneteconomics.net.

- c. Yeni sermaye keşfi
- d. Yeni tedarik kaynağı
- e. İşi organize etmenin yeni yolları

4. Aşağıdakilerden hangisi Porter'ın rekabet avantajı elde etmedeki faktörlerinden biri değildir?

- a. İşletme, geliştirme, yenilik ve değişiklikleri yeni rekabet yöntemlerine uygulamalıdır.
- b. Bir ürünün geliştirilmesi ve kullanılmasıyla ilgili tüm faaliyetler yeniden tasarlanmalı ve yeni yollar bulunmalıdır.
- c. İş kaynakları sürekli gelişmelidir.
- d. Değer sisteminde sürekli iyileştirmeler yapılarak taklitlere olanak sağlanmalıdır.
- e. Ulusal pazarda avantaj sağlamak ve dezavantajları ortadan kaldırmak için küresel bir rekabet stratejisi izlenmelidir.

5. Aşağıdaki inovasyon türlerinden hangisi “işyeri organizasyonu veya dış ilişkilerdeki iş uygulamalarını yeni bir organizasyon yöntemi ile yürütmeyi” sağlamaktadır?

- a. Ürün İnovasyonu
- b. Hizmet İnovasyonu
- c. Pazarlama İnovasyonu
- d. Süreç İnovasyonu
- e. Örgütsel İnovasyon

1) a - 2) b - 3) c - 4) d - 5) e

KAYNAKÇA

Akram, K., Siddiqui, S.H., Nawaz, M.A., Ghauri, T.A. & Cheema, A.K.H. (2011). Role of Knowledge Management to Bring Innovation: An Integrated Approach. International Bulletin of Business Administration, 11, 121-134.

Asa, A.R., Campbell, H. & Nautwima, J.P. (2022). A Critical Review of Organizing Knowledge Management for Innovation. *International Journal of Management Science and Business Administration*, 8(2), 7-15.

Atan, Ö., Deniz, S., Kaya, S. ve Şişman, T. (2016). Müşteri Bilgi Yönetimi İle İnovasyon İlişkisine Yönelik Bir Araştırma, *Eurasian Academy of Sciences Eurasian Business & Economics Journal*, S2, 157-164.

Breznik, K. (2018). Knowledge Management – from its Inception to the Innovation Linkage. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 238, 141-148.

Chibuzor, A.A., Jovita, O.U. & Onyemachi, U.C. (2019). Knowledge Management and Organizational Innovation. *Strategic Journal of Business and Social Science*, 2(2), 1-19.

Demirel, Y. ve Seçkin, Z. (2008). Bilgi ve Bilgi Paylaşımının Yenilikçilik Üzerine Etkileri. *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17(1), 189-202.

Dickel, D.G. & Moura, G.L. (2016). Organizational Performance Evaluation in Intangible Criteria: A Model Based on Knowledge Management and Innovation Management. *RAI Revista de Administração e Inovação*, 13, 211-220.

Ding, W, Choi, E. & Aoyama, A. (2019). Relational Study of Wise (Phronetic) Leadership, Knowledge Management Capability, and Innovation Performance. *Asia Pacific Management Review*, 24, 310-317.

Durdu, A. ve İpek, E. (2020). Bilgi Yönetiminin İşletmelere Yenilik ve Rekabet Üstünlüğü Sağlaması. *Bilişim Teknolojileri Online Dergisi*, 11(43), 105-114.

Fındıklı, M.A. & Yozgat, U, & Rofcanin, Y. (2015). Examining Organizational Innovation and Knowledge Management Capacity - The Central Role of Strategic Human Resources Practices (SHRPs). *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 181, 377-387.

George, J.M. & Jones, G.R. (2012). *Understanding and Managing Organizational Behavior*. Sixth Edition. New Jersey: Prentice Hall.

Hassan, S. & AL-Hakim, L.A.Y. (2011). The Relationships among Critical success factors of Knowledge Management, Innovation and Organizational Performance: A Conceptual Framework. International Conference on Management and Artificial Intelligence, Bali, Indonesia, 6, 94-103.

Karabetyan, L. (2020). Hizmet İşletmelerinde Bilgi Yönetiminin İnovasyona Etkisi. International Journal Entrepreneurship and Management Inquiries, 4(1), 210-226.

Kavak, Ç. (2009). Bilgi Ekonomisinde İnovasyon Kavramı ve Temel Göstergeleri. Akademik Bilişim'09 - XI. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri, Harran Üniversitesi, Şanlıurfa, 617-628.

Mehrabani, S.E. & Shajari, M. (2012). Knowledge Management and Innovation Capacity. Journal of Management Research, 4(2), 164-177.

Nalçacıgil, E. & Özyılmaz, A.F. (2020). The Effect of Information Management and Innovation on Business Performance. (Editor Akın, A. Current Studies In Social Science). Ankara: İksad Publishing House.

Nawab, S., Nazir, T., Zahid, M.M. & Fawad, S.M. (2015). Knowledge Management, Innovation and Organizational Performance. International Journal of Knowledge Engineering, 1(1), 43-48.

Ode, E. & Ayavoo, R. (2020). The Mediating Role of Knowledge Application in the Relationship Between Knowledge Management Practices and Firm Innovation. Journal of Innovation & Knowledge, 5, 209-217.

Özbağ, G.K., Esen, M. & Esen, D. (2013). The Impact of HRM Capabilities on Innovation Mediated by Knowledge Management Capability. Procedia - Social and Behavioral Sciences, 99, 784-793.

Rahimi, E., Rostami, N.A., Shad, F.S. & Vafaei, V. (2017). The Importance of Knowledge Management on Innovation. Applied Mathematics in Engineering, Management and Technology, 5(1), 68-73.

Seker, S.E. (2014). Yenilik (Innovation). YBS Ansiklopedi, 1(2), 26-31.

Simanaviciene, Z., Jasinskas, E., Simanavicius, A. & Shaybakova, L. (2021). The Impact of Knowledge Management on Organizational

Innovation. *Advances in Economics, Business and Management Research*, 195, 402-408.

Siregar, Z.M.E., Suryana, Ahman, E. & Senen, S.H. (2019). Does Knowledge Management Enhance Innovation: A Literature Review. *International Journal of Scientific & Technology Research*, 8(9), 1991-1994.

Sorguli, S., Gardi, B., Othman, B.J., Aziz, H.M., Ahmed, S.A., Sabir, B.Y., Ismael, N.B., Hamza, P.A., Ali, B.J. & Anwar, G. (2021). Innovation: Knowledge Management in the Innovating Industries. *International Journal of Electrical, Electronics and Computers*, 6(3), 10-23.

Trejo, J.M., Gutiérrez, J.S. & Guzman, G.M. (2016). The Customer Knowledge Management and Innovation. *Contaduría y Administración*, 61, 456-477.

4- “Organizasyonun belirlemiş olduğu stratejik iş hedeflerine ulaşmak ve iş görenlerin şahsi gereksinimlerini gidererek memnuniyetlerini üst düzeye çıkarmak için işgücünün verimli bir şekilde kullanılmasıdır” tanımı aşağıdakilerden hangisine aittir?

- a) Bilgi Yönetimi
- b) **İnsan Kaynakları Yönetimi**
- c) Personel Yönetimi
- d) Personel Bilgi Yönetimi
- e) İnsan Yönetim Sistemi

5- Bilginin örgüt içindeki ilgili birim ya da kişilere aktararak dağıtılması bilgi yönetiminin hangi aşamasında gerçekleşir?

- a) Bilgi Yaratma
- b) Bilgiyi Kullanma
- c) **Bilgiyi Dağıtma**
- d) Bilgiyi Saklama
- e) Bilgiyi Üretme

KAYNAKÇA

Acar, A. C. (2021). İnsan Kaynakları Planlaması ve İşgören Seçimi. *İnsan Kaynakları Yönetimi* (s. 89-165). İstanbul: Beta Basım Yayım.

Akgün, A. E. ve Keskin, H., (2003),"Sosyal Bir Etkileşim Süreci Olarak Bilgi Yönetimi Ve Bilgi Yönetimi Süreci", *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 5(1), 175-188.

Argon, T. ve Demirer, S., (2015),"Okul Yöneticilerinin Bilgi Yönetimi Ve İnsan Kaynaklarını Yönetimi Yeterlikleri", *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 15(3), 221-264.

Ataay, İ. D. ve Acar, A. C. (2021). Ücret Yönetimi. *İnsan Kaynakları Yönetimi* (s. 371-469). İstanbul: Beta Basım Yayım.

Atak, M., (2011),"Örgütsel Bilginin Yönetimi Ve Öğrenen Organizasyon Yazımındaki Yeri", *İş Güç, Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi*, 13(2), 155-176.

Büyükyılmaz, O., (2013),"Bilgi Yönetimi Uygulamaları Kapsamında İnsan Kaynakları Yönetiminde Meydana Gelen Değişimler", *Business & Management Studies: An International Journal*, 1(1), 83-99.

Canbek, G. ve Sağıroğlu, Ő., (2006),"Bilgi, Bilgi Güvenliği Ve Süreçleri Üzerine Bir İnceleme", *Politeknik Dergisi*, 9(3), 165-174.

Choi, B. ve Lee, H., (2002),"Knowledge Management Strategy And Its Link To Knowledge Creation Process", *Expert Systems with applications*, 23(3), 173-187.

Davenport, T. H. ve Prusak, L. (1998). *Working Knowledge: How Organizations Manage What They Know*.

Demircan Çakar , N.Yıldız, S. ve Dur, S., (2010),"Bilgi Yönetimi Ve Örgütsel Etkinlik İlişkisi: Örgüt Kültürü Ve Örgüt Yapısının Temel Etkileri", *Ege Akademik Bakış*, 10(1), 71-93.

Demirel, Y. ve Seçkin, Z., (2008),"Bilgi Yönetimi Uygulamasında Etkili Olan Faktörler Üzerine Mobilyacılık Sektöründe Bir Araştırma", *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, 4(8), 107-122.

Doğan, S. ve Demiral, Ö., (2008),"İnsan Kaynakları Yönetiminde Çalışanların Kendilerine Doğru Yolculuk Yöntemi: Yetenek Yönetimi", *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17(3), 145-166.

Doğan, S. ve Kılıç, S., (2009),"Bilgi Yönetiminde Liderliğin Rolü Üzerine Kavramsal Bir İnceleme", *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 14(2), 87-111.

Drucker, P. (2012). *Post-Capitalist Society*. NewYork.): Routledge.

Durna, U. ve Demirel, Y., (2008),"Bilgi Yönetiminde Bilgiyi Anlamak", *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, (30), 129-156.

Eknath, S. M. ve Janardhan, G. D., (2020),"Level Of Human Resources Development-A Conceptual And Review Exposition", *International Journal for Research in Applied Science & Engineering Technology*, 8(03), 687-691.

Fidan, H., (2013), "İktisadi Açından Bilgi Kavramı Ve Bilgi Kavramına Yaklaşımlar Üzerine Bir İnceleme", *Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi*, 4(9), 94-104.

Gao , F.Li, M. ve Clarke, S., (2008), "Knowledge, Management, And Knowledge Management In Business Operations", *Journal of knowledge management*, 3-17.

Greiner , M. E.Böhmman, T. ve Krcmar, H., (2007), "A Strategy For Knowledge Management", *Journal of knowledge management*, 3-15.

Güçlü, N. ve Sotirofski, K., (2006), "Bilgi yönetimi", *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4(4), 351-373.

Güleçen, S., (2014), "Bir Değer Olarak Bilgi ve Bilginin Yönetimi", *Türk Kütüphaneciliği*, 28(1), 62-68.

Helvacı, M. A., (2002), "Performans Yönetimi Sürecinde Performans Değerlendirmenin Önemi", *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 35(1-2), 155-169.

İllez, A. A. ve Güner, M., (2006), "Personel Performans Değerlendirme Ve 360 Derece Performans Değerlendirme Yönetimi", *Tekstil ve Konfeksiyon*, 16(1), 325-327.

İnce, M., (2005), "Değişim Olgusu Ve Örgütlerde İnsan Kaynakları Yönetiminin Değişen Fonksiyonları", *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (14), 319-339.

Kalkan, V. D., (2006), "Örgütsel Öğrenme Ve Bilgi Yönetimi", *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(16), 22-36.

Kalseth, K. ve Cummings, S., (2001), "Knowledge Management: Development Strategy Or Business Strategy?", *Information Development*, 17(3), 163-172.

Karacan, E. ve Erdoğan, Ö. N., (2011), "İşçi Sağlığı Ve İş Güvenliğine İnsan Kaynakları Yönetimi Fonksiyonları Açısından Çözümsel Bir Yaklaşım", *Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (21), 102-117.

Karahan, A. ve Yılmaz, H., (2010), "Öğrenen Örgüt Ve Bilgi Yönetimi İlişkisi: Afyonkarahisar İlinde Bulunan Hastane Yöneticileri Üzerine Bir Araştırma", *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İİBF Dergisi*, 5(1), 147-174.

Karamık, S. ve Şeker, U., (2015), "İşletmelerde İş Güvenliğinin Verimlilik Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi", *Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi Part C: Tasarım ve Teknoloji*, 3(4), 575-584.

Kesken, J. ve Eğit, T., (2004), "KOBİ'ler Bilgi Çağına Hazır Mı? Türk KOBİ'leri Ve Bilgi Yönetimi: Sektörler Arası Karşılaştırmalı Analiz", *Dokuz Eylül Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi*, 5(2).

Kışlalı, İ. (2015). İnsan Kaynakları Yönetimi ve Çağdaş Güncel Konular. A. S. Ünsar (Ed.), *Personel Seçimi* (s. 82-105). Çanakkale: Paradigma Akademi Yayınları.

Kışlalı, İ., (2018), "Kaza Veritabanlarının Bilgi Yönetimi Açısından Analizi Ve Modellemesi", *Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 10(1), 34-47.

Kocadoğan, S. (2015). İnsan Kaynakları Yönetimi ve Çağdaş Güncel Konular. A. S. Ünsar (Ed.), *Ücret Yönetimi ve Ödüllendirme* (s. 197-231). Çanakkale: Paradigma Akademi Yayınları.

Örücü, E. ve Karataş, D. D., (2018), "Eğitim Geliştirme Faaliyetleri ve Örgütsel Sinizm İlişkisi ve Bir Sağlık İşletmesinde Uygulama", *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(ICEESS'18), 19-27.

Özçelik, A. O. (2021). Eğitim ve Geliştirme. *İnsan Kaynakları Yönetimi* (s. 167-216). İstanbul: Beta Basım Yayım.

Özdemirci, F. ve Aydın, C., (2007), "Kurumsal Bilgi Kaynakları Ve Bilgi Yönetimi", *Türk Kütüphaneciliği*, 21(2), 164-185.

Özer, M. A., (2013), "Bilgi Yönetimi Aracılığıyla Bilginin Etkin Kullanımı", *Mukaddime*, (7), 69-100.

Özer , P.Özmen, Ö. N. ve Saatçioğlu, Ö. Y., (2004), "Bilgi Yönetiminin Etkililiğinde Kilit Bir Faktör Olarak Bilgi İşçileri Ve İnsan Kaynakları Yönetiminin Farklılaşan Özellikleri".

Pehlivan, B., (2008), "İnsan Kaynakları Yönetiminde Performans Değerlendirmesi Ve Maliye Bakanlığı Çalışanlarına Yönelik Bir Uygulama", *Maliye dergisi*, (154), 171-187.

Selvi, Ö., (2012), "Bilgi Toplumu, Bilgi Yönetimi Ve Halkla İlişkiler", *Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi*, 1(3).

Serban, A. M. ve Luan, J., (2002),"Overview of Knowledge Management", *New directions for institutional research*, (113), 5-16.

Serin, G. ve Çuhadar, M. T., (2015),"İş Güvenliği Ve Sağlığı Yönetim Sistemi", *Teknik Bilimler Dergisi*, 5(2), 44-59.

Sezer, Ö. ve Ak, M., (2017),"Bilgi Çağında İnsan Kaynakları Yönetiminin Değişen Fonksiyonları", *Cumhuriyet Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 18(2), 205-226.

Soysal, A. ve Kılınc, E., (2016),"İşletmelerde Stratejik İnsan Kaynakları Yönetimi Sürecinde Performans Değerlendirme Ve Kariyer Yönetimi Uygulamaları", *Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 16(31), 325-347.

Soysal, A. ve Söylemez, C., (2014),"İktisadi Ve İdari Bilimler Fakültesi Öğrencilerinin Bireysel Kariyer Planlamalarına Etki Eden Faktörler: Kilis 7 Aralık Üniversitesi Örneği", *Uluslararası İktisadi ve İdari İncelemeler Dergisi*, (12), 23-38.

Taşlıyan , M.Arı, N. Ü. ve Duzman, B., (2011),"İnsan Kaynakları Yönetiminde Kariyer Planlama Ve Kariyer Yönetimi: İİBF Öğrencileri Üzerinde Bir Alan Araştırması", *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 3(2), 231-241.

Taştan Boz, İ. (2015). İnsan Kaynakları Yönetimi ve Çağdaş Güncel Konular. A. S. Ünsar (Ed.), *Eğitim ve Geliştirme* (s. 107-125). Çanakkale: Paradigma Akademi Yayınları.

Türkoğlu, M. E. ve Acar, O. K., (2019), Bireysel Kariyer Planlamının Öğrenci Ders Başarısı Üzerindeki Etkisi: iSUBÜ Meslek Yüksekokulu Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma", *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 6(8), 14-25.

Uçak, N. Ö., (2010),"Bilgi: Çok yüzlü bir kavram", *Türk Kütüphaneciliği*, 24(4), 705-722.

Uygun, A. ve Sarıgül, S. S., (2015),"360 Derece Performans Değerlendirme Ve Geri Bildirim Sistemi", *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (33), 189-201.

Uzun, H. ve Durna, U., (2008), "İşletmelerde Rekabet Unsuru Olarak Bilgi Yönetimi", *Niğde Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 1(1), 33-40.

Ülgen, H. ve Mirze, S. K. (2020). *İşletmelerde Stratejik Yönetim*. İstanbul: Beta Baim Yayım.

Ünsar, S., (2009), "Yetkinliğe Dayalı Ücret Yönetiminin Genel Bir Değerlendirilmesi".

Yaprak , Ş.Hotamışlı, M. ve Gerek, M., (2010), "Örgütsel Kariyer Yönetimi: Tekstil İşletmelerinde Bir Uygulama", *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 15(1), 399-421.

Yerlikaya , A.Polat, H.Talas, S.Kamışlı, E.Altıntaş, C.Çarlık, M., . . . Kuruloğlu, F. (2021). Kariyer Planlama. In: Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi.

Yıldız, D., (2017), "Pozitif Örgütsel Davranış Ve Kariyer Yönetimi Arasındaki İlişki", *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 4(11), 254-266.

Yılmaz, M., (2017), "Enformasyon ve bilgi kavramları bağlamında enformasyon yönetimi ve bilgi yönetimi", *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi*, 49(1).

Yılmaz, Y., (2007), "İnsan Kaynakları Yönetiminde E-Dönüşüm", *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 9(1), 159-168.

Zagzebski, L., (2017), "What is Knowledge?", *The Blackwell guide to epistemology*, 92-116.

İNTERNET KAYNAKLARI

TDK.gov.tr. (Erişim tarihi 13.02.2022)

https://www.ilo.org/ankara/conventions-ratified-by-turkey/WCMS_377265/lang--tr/index.htm (Erişim tarihi 01.03.2022)

<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.6331.pdf> (Erişim tarihi 10.03.2022)

<https://denizlibeykent.tr.gg/%26%23304%3BKY--Oe-rnek-Olay-%26%23304%3Bncelemesi--1.htm> (Erişim tarihi 13.03.2022)

- d) Kişilerarası ve bireysel yetenekler - İş ve özel yaşam arasında ayırım yapabilme
- e) Girişimcilik - Gerektiğinde risk değerlendirip risk alabilme becerisi

5. Avrupa Birliği üye devletleri yaşam boyu rehberliğin yaşam boyu öğrenme stratejilerine entegre edilmesi konusunda özel önem atfettiği konulardan biri hangisinde yanlış ifade edilmiştir?

- a) Kariyer yönetimi becerilerinin yaşam boyu edinimi
- b) Tüm vatandaşların bu konuda rehberlik hizmetlerine erişiminin kolaylaştırılması
- c) Rehberlik sağlama hususunda kalitenin sağlanması
- d) Çeşitli ulusal, bölgesel ve yerel paydaşlar arasında koordinasyon ve işbirliğini teşvik edilmesi
- e) Kültürel faaliyetlerde ekonomik fırsatları değerlendirebilme

Cevaplar: 1)a 2)c 3)d 4)b 5)e

KAYNAKÇA

Allert, H., Richter, C., & Nejd, W. (2004). Lifelong Learning and Second-Order Learning Objects. *British Journal of Educational Technology*, 35(6), 701–715.

Bernado, B. S., Audet, X. L., & Isus, S. (2017). Determinants of User Demand for Lifelong Learning in Institutions of Higher Education. *International Journal of Training and Development*, 21(2), 145-166.

Clain, A. (2016). Challenges in Evaluating the EU's Lifelong Learning Policies. *International Journal of Lifelong Education*, 35(1), 18-35.

Cornford, I. (2002). Learning-to-Learn Strategies as a Basis for Effective Lifelong Learning. *International Journal of Lifelong Education*, 21(4), 357-368.

Dahl, K., & Millora, C. M. (2016). Lifelong learning From Natural Disasters: Transformative Group-Based Learning at Philippine Universities. *International Journal of Lifelong Education*, 35(6), 648-663.

Dehmel, A. (2006). Making a European area of lifelong learning a reality? Some critical reflections on the European Union's lifelong learning policies. *Comparative Education*, 42(1), 49-62.

Elfert, M. (2019). Lifelong learning in Sustainable Development Goal 4: What Does It Mean for UNESCO's Rights-Based Approach to Adult Learning and Education? *International Review of Education*, 65, 537-556.

Endres, T., Leber, J., Böttger, C., Rovers, S., & Renkl, A. (2021). Improving Lifelong Learning by Fostering Students' Learning Strategies at University. *Psychology Learning & Teaching*, 20(1), 144-161.

James, D. (2020). Is Lifelong Learning Still Useful? Disappointments and Prospects for Rediscovery. *Journal of Education and Work*, 33(7-8), 522-532.

Ketschau, T. (2017). A Conceptual Framework for the Integration of Corporate Social Responsibility and Human Resource Development Based on Lifelong Learning. *Sustainability*, 9(1545), 1-20.

Kirby, J., Knapper, C., Lamon, P., & Egnatoff, W. (2010). Development of a Scale to Measure Lifelong Learning. *International Journal of Lifelong Education*, 29(3), 291-302.

Li, M. (2016). Developing Skills and Disposition for Lifelong Learning: Acculturative Issues Surrounding Supervising International Doctoral Students in New Zealand Universities. *Journal of International Students*, 6(3), 740-761.

Luka, I., & Sungsi, S. (2015). Lifelong Learning Strategies and Practice in Latvia and Thailand. *Policy Futures in Education*, 13(4), 529-545.

Mazurkiewicz, G. (2009). Adult Educators: An Example of The Mew Approach to Lifelong Learning in Poland. *European Journal of Education*, 44(2), 243-255.

Mi, M., & Halalau, A. (2016). A pilot Study Exploring the Relationship Between Lifelong Learning and Factors Associated with Evidence-Based Medicine. *International Journal of Medical Education*, 7, 214-219.

Moore, R. (2020). Developing Lifelong Learning with Heutagogy: Contexts, Critiques, and Challenges. *Distance Education*, 41(3), 381-401.

Nicoll, K., & Fejes, A. (2011). Lifelong Learning: A Pacification of 'Know How'. *Stud Philos Educ*, 30, 403–417.

Palumbo, M., & Pandolfini, V. (2020). Lifelong Learning Policies and Young Adults: Considerations from Two Italian Case Studies. *International Journal of Lifelong Education*, 39(1), 75-89.

Peters, M., & Romero, M. (2019). Lifelong Learning Ecologies in Online Higher Education: Students' Engagement in the Continuum Between Formal and Informal Learning. *British Journal of Educational Technology*, 50(4), 1729–1743.

Regmi, K. D. (2015). Lifelong Learning: Foundational Models, Underlying Assumptions and Critiques. *International Review of Education*, 61(2), 133-151.

Renkema, A. (2006). Individual Learning Accounts: A Strategy for Lifelong Learning? *The Journal of Workplace Learning*, 18(6), 384-394.

Rubenson, K. (2019). Assessing the Status of Lifelong Learning: Issues with Composite Indexes and Surveys on Participation. *International Review of Education*, 65, 195-317.

Sabo, R. (2017). Lifelong Learning and Library Programming for Third Agers. *Library Review*, 66(1), 39-48.

Schreiber-Barsch, S. (2009). Raising Participation—or Furthering Exclusion? Regional Lifelong Learning Strategies Under Scrutiny. *International Journal of Lifelong Education*, 28(1), 41-55.

Sultana, R. (2012). Learning Career Management Skills in Europe: A Critical Review. *Journal of Education and Work*, 25(2), 225-248.

Tam, M. (2012). Lifelong Learning for Elders in Hong Kong: Policy and Practice. *International Journal of Lifelong Education*, 31(2), 157-170.

Tamez, C. V. (2014). Lifelong Learning principles and Higher Education Policies. *Tuning Journal for Higher Education*, 2(1), 91-105.

Teunissen, P., & Dornan, T. (2008). Lifelong Learning at Work. *BMJ*, 336, 667-669.

Volles, N. (2016). Lifelong Learning in the EU: Changing Conceptualisations, Actors, and Policies. *Studies in Higher Education*, 41(2), 343–363.

4) Aşağıdakilerden hangisi kurumsal çeviklik kavramının zıddı bir kavramdır?

- a) Örgütsel Miyopi
- b) Örgütsel Bağlılık
- c) Örgütsel Başarı
- d) Kurumsal Atalet
- e) Örgütsel Yalnızlık

5) Aşağıdakilerden hangisi literatürde kurumsal çeviklik ile ilgili ele alınan boyutlardan biri değildir?

- a) Müşteri çevikliği
- b) Ortaklık çevikliği
- c) Operasyonel çeviklik
- d) Hız ve esneklik
- e) Kurumsal atalet

Cevap Anahtarı: 1) e 2) a 3) e 4) d 5) e

KAYNAKÇA

Akkaya, B. (2018). Teknogirişim Firmalarındaki Yöneticilerin Liderlik Tiplerinin Firmaların Örgütsel Çevikliğine Etkisi: Teknopark Firmaları Üzerine Bir Araştırma. İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı (Doktora Tezi).

Al-Qatawneh, N.A.W., Al-Tarawneh, S.J., Al-Qatawneh, N.A.W., Al-Adaileh, R.M. (2019). The Impact of Knowledge Management Processes on Operational Performance as Mediated by IT Agility. *International Review of Management and Marketing*, 9 (1), 36-43.

Appelbaum, S.H., Calla, R., Desautels, D., Hasan, L. (2017). The Challenges of Organizational Agility (Part 1). *Industrial and Commercial Training*, 49 (1), 6-14.

Appelbaum, S.H., Calla, R., Desautels, D., Hasan, L. (2017). The Challenges of Organizational Agility (Part 2). *Industrial and Commercial Training*, 49 (2), 69-74.

Balcı, B.E., Erbay, E.Ö. (2021). Dönüştürücü Liderliğin Örgütsel Çeviklik Üzerine Etkisi. *International Journal of Management and Administration*, 5 (10), 91-102.

Basri, S., Zorlu, K. (2020). Örgüt Kültürü Algısının Örgütsel Çeviklik Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi. *Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 20 (39), 147-164.

Brown, J.L., Agnew, N.M. (1982). Corporate Agility. *Business Horizons*, 25 (2), 29-33.

Cegarra-Navarro, J., Soto-Acosta, P. Wensley, A.K. (2016). Structured Knowledge Processes and Firm Performance: The Role of Organizational Agility. *Journal of Business Research*, 69 (2016): 1544-1549.

Coşkun, M.Ş. (2019). Örgütsel Bilgi Paylaşımı ve Örgütsel Çevikliğin Rekabet Avantajı Üzerine Etkisi. *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı Yönetim Organizasyon Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi (İstanbul 2019)*.

Crocitto, M., Youssef, M. (2003). The Human Side of Organizational Agility. *Industrial Management & Data Systems*, 103 (6), 388-397.

Çankaya, S., Sağlam, Y. (2021). Tedarik Zinciri Entegrasyonu, Operasyonel Çeviklik ve Kitlesele Kişiselleştirme Yeteneği: İmalat Sektöründe Ampirik Bir Araştırma. *Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 21 (1), 10-26.

Dove, R. (1996). Critical Business Practices For Agility. *Automotive Production (June 1996)*: 16-17.

Dove, R. (1996). Tools For Analyzing and Consenting Agility. *Agility Forum*, 70 (5649): 1-13.

Dove, R. (1999). Knowledge Management, Response Ability, and The Agile Enterprise. *Journal Knowledge Management*, 3 (1), 18-35.

Dove, R. (2005). Agile Enterprise Cornerstones: Knowledge, Values and Response Ability. *Business Agility and Information Technology Diffusion*, 180, 313-330.

Felipe, C.M., Roldan, J.L., Leal-Rodriguez, A. L. (2016). An Explanatory and Predictive Model For Organizational Agility. *Journal of Business Research*, 69 (2016), 4624-4631.

Felipe, C.M., Roldan, J.L., Leal-Rodriguez, A.L. (2017). Impact of Organizational Culture Values on Organizational Agility. *Sustainability*, 9, 2354, 1-23.

Göv, S. (2021). Örgütsel Çeviklik ve Sübjektif Performansa Etkisi: Gaziantep Teknopark İşletmelerinde Bir Vaka Çalışması. *International European Journal of Managerial Research Dergisi*, 5 (8), 155-172.

Güzel, D. (2013). İmalatçı KOBİ'lerin Çeviklik Açısından İncelenmesi: Erzurum İli Örneği. *Afyon Kocatepe Üniversitesi İİBF Dergisi*, 15 (1), 183-197.

Gyemang, M.D., Emeagwali, O.L. (2020). The Roles of Dynamic Capabilities, Innovation, Organizational Agility and Knowledge Management on Competitive Performance in Telecommunication Industry. *Management Science Letters*, 10 (2020), 1533-1542.

Haider, S.A., Kayani, U.N. (2021). The Impact of Customer Knowledge Management Capability on Project Performance-Mediating Role of Strategic Agility. *Journal of Knowledge Management*, 25 (2), 298-312.

Harraf, A., Wanasika, I., Tate, K., Talbott, K. (2015). Organizational Agility. *The Journal of Applied Business Research*, 31 (2), 675-686.

İleri, Y.Y., Soylu, Y. (2010). Bir Rekabet Üstünlüğü Aracı Olarak Çeviklik Kavramı ve Örgütsel Yapısına Olası Etkileri. *Journal of Selçuk University Social Sciences Vocational School* 13 (1-2), 13-28.

Keshavarz, S., Heydari, M., Farsijani, H. (2015). The Strategic Factors of Knowledge Management Success in Achieving Organizational Agility on The Model (APQC) (Case Study: Automotive-Related Companies), *European Online Journal of Natural and Social Sciences*, 4 (1), 2309-2319.

Kettunen, P., Laanti, M. (2008). Combining Agile Software Projects and Large Scale Organizational Agility. *Software Process Improvement and Practice*, 13 (2008), 183-193.

Koçyiğit, Y., Akkaya, B. (2020). The Role of Organizational Flexibility in Organizational Agility: A Research on SMEs. *Business Management and Strategy*, 11 (1), 110-123.

Liu, H., Song, D., Cai, Z. (2014). Knowledge Management Capability and Firm Performance: The Mediating Role of Organizational Agility, *PACIS Proceedings* 165, 1-15.

Liu, S., Chan, F.T.S., Yang, J., Niu, B. (2018). Understanding The Effect of Cloud Computing on Organizational Agility: An Empirical Examination. *International Journal of Information Management*, 43 (2018), 98-111.

Marhraovi, M.A., El Manovar, A. (2017). Towards A New Framework Linking Knowledge Management Systems and Organizational Agility: An Empirical Study. *International Journal of Computer Science & Information Technology (IJCSIT)*, 9 (1), 21-36.

Mehdibeigi, N., Deghani, M., Yaghoubi, N. (2016). Customer Knowledge Management and Organization's Effectiveness: Explaining The Mediator Role of Organizational Agility. *Procedia-Social and Behavioral Sciences* 230 (2016), 94-103.

Menon, S., Suresh, M. (2021). Factors Influencing Organizational Agility in Higher Education Benchmarking: An International Journal, 28 (1), 307-322.

Nafei, W.A. (2016). Organizational Agility: The Key to Improve Organizational Performance. *International Business Research*, 9 (3), 97-111.

Nafei, W.A. (2016). Organizational Agility: The Key To Organizational Success. *International Journal of Business and Management*, 11 (5), 296-309.

Nijssen, M, Paauwe, J. (2012). HRM in Turbulent Times: How To Achieve Organizational Agility? *The International Journal of Human Resource Management*, 23 (16), 3315-3335.

Oliva, F.L., Couto, M.H.G., Santos, R.F., Bresciani, S. (2019). The Integration Between Knowledge Management and Dynamic Capabilities in Agile Organizations. *Management Decision*, 57 (8), 1960-1979.

Özeroğlu, E., Koçyiğit, Y. (2020). Organizational Agility in Health Organizations: The Role of Visionary Leadership, *Research Journal of Business and Management*, 7 (1), 13-22.

Panda, S., Rath, S.K. (2018). Information Technology Capability, Knowledge Management Capability and Organizational Agility: The Role of Environmental Factors. *Journal of Management and Organization*, 1-27.

Ravichadron, T. (2017). Exploring The Relationships Between IT Competence, Innovation Capacity and Organizational Agility. *Journal of Strategic Information Systems* (2017), 1-21.

Sağır, M., Gönülölmez, A. (2019). Yapısal Sermaye ve İnsan Sermayesinin İşletme Performansına Etkileri: Örgütsel Çevikliğin Aracılık Rolü. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11 (27), 58-77.

Sağır, M., Oraç, E. (2020). Yapısal Bilgi Süreçleri, Yapısal Sermaye ve Örgütsel Çeviklik Arasındaki Etkileşim. *Ekonomi, İşletme ve Yönetim Dergisi*, 4 (1), 110-136.

Sanchez, L.M., Nagi, R. (2001). A Review of Agile Manufacturing Systems. *International Journal of Production Research*, 39 (16), 3561-3600.

Sherehiy, B., Karwowski, W., Layer, J.K. (2007). A Review of Enterprise Agility: Concepts, Frameworks, and Attributes. *International Journal of Industrial Ergonomics*, 37, 455-460.

Su, G. (2011). Exploring Requirements of Agility For Knowledge Management. In Maier, R. (Hrsg), 6th Conference on Professional Knowledge Management-From Knowledge to Action Bonn. Gesellschaft für Informatik e. V., 371-381.

TDK Sözlük <https://sozluk.gov.tr/>

Taghizadeh, H. (2015). Investigation The Effect of Knowledge Management On Organizational Agility. *Shiraz Journal of System Management*, 3 (1), 67-86.

Tallon, P.P., Queiraz, M., Coltman, T., Sharma, R. (2019). Information Technology and The Search For Organizational Agility: A Systematic Review With Future Research Possibilities. *The Journal of Strategic Information Systems*, 28 (2), 218-237.

Triaa, W., Gzara, L., Verjus, H. (2016). Organizational Agility Key Factors For Dynamic Business Process Management. 18th IEEE Conference on Business Informatics CBI 2016, Aug 2016, Paris, France.

Trinh-Phuang, T., Molla, A., Peszynski, K. (2012). Enterprise Systems and Organizational Agility: A Review of The Literature and Conceptual Framework. *Communications of The Association For Information Systems*, 31 (8), 167-193.

Türkan, A., Esmer, Y. (2019). Örgütsel Atalet Kavramına Teorik Bir Bakış. *Stratejik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3 (3), 525-534.

Walter, A. (2021). Organizational Agility: Ill-Defined and Somewhat Confusing? A Systematic Literature Review and Conceptualization. *Management Review Quarterly*, 71, 343-391.

Wendler, R., Dresden, Tu. (2014). Development of The Organizational Agility Maturity Model. *Proceedings of the 2014 Federated Conference on Computer Science and Information Systems*, 1197-1206.

Vazquez-Bustelo, D., Avella, L. (2006). Agile Manufacturing: Industrial Case Studies in Spain. *Technovation*, 26 (2006), 1147-1161.

Vazquez-Bustelo, D., Avella, L., Fernandez, E. (2007). Agility Drivers, Enablers and Outcomes. Empirical Test of An Integrated Agile Manufacturing Model. *International Journal of Operations & Production Management*, 27 (12), 1303-1332.

Yusuf, Y.Y., Sarhadi, M., Gunasekaran, A. (1999). Agile Manufacturing: The Drivers, Concepts and Attributes. *International Journal of Production Economics* 62 (1999), 33-43.

Zain, M., Rose, R.C., Abdullah, I., Masrom, M. (2005). The Relationship Between Information Technology Acceptance and Organizational Agility in Malaysia. *Information & Management*, 42 (2005), 829-839.

Zhang, Z., Sharifi, H. (2000). A Methodology For Achieving Agility in Manufacturing Organizations. *International Journal of of Operations & Production Management*, 20 (4), 496-512.

Zitkiene, R., Deksyns, M. (2018). Organizational Agility Conceptual Model Montenegro. *Journal of Economics*, 14 (2), 115-129.

KAYNAKÇA

- Ancona, D., & Caldwell, D. (2010, September 10). *Chris Peterson at DSS Consulting*. MIT Sloan: <https://mitsloan.mit.edu/teaching-resources-library/chris-peterson-dss-consulting> adresinden alındı
- Arthur, L., & Smith, D. (1993). Defining higher order thinking. *Theory into practice*, 131-137.
- Atkinson, D. (1997). A critical approach to critical thinking in TESOL. *TESOL quarterly*, 71-94.
- Bailin, S., & Siegel, H. (2003). Critical Thinking. N. Blake, P. Smeyers, R. Smith, & P. Standish içinde, *The Blackwell Guide to the Philosophy of Education* (s. 414). Padstow, Cornwall: Blackwell Publishing.
- Bailin, S., Case, R., Coombs, J. R., & Daniels, L. B. (1999). Conceptualizing critical thinking. *Journal of Curriculum Studies*, 285-302.
- Bassham, G., Irwin, W., Nardone, H., & Wallace, J. M. (2011). *Critical thinking: A student's introduction*. New York: McGraw-Hill.
- Brookfield, S. D. (1997). Assessing critical thinking. *New directions for adult and continuing education*, 17-29.
- Butterworth, J., & Thwaites, G. (2013). *Thinking Skills: Critical Thinking and Problem Solving*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Chun, D. L., & Liang, T. W. (2019). *Fostering Critical Thinking Through Collaborative Group Work*. Singapore: Springer.
- Chuska, K. R. (1986). *Teaching the Process of Thinking*. Bloomington: Phi Delta Kappa.
- Dam, G., & Volman, M. (2004). Critical thinking as a citizenship competence: teaching strategies. *Learning and Instruction* 14, 359-379.
- Davies, M., & Barnett, R. (2015). *The Palgrave Handbook of Critical Thinking in Higher Education*. New York: Palgrave Macmillan.
- Duron, R., Limbach, B., & Waugh, W. (2006). Critical thinking framework for any discipline. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 17(2), 160-166.
- Edberg, H. (2018). *Creative Writing for Critical Thinking*. Cham, Switzerland: Palgrave Macmillan.
- Ennis, R. (1991). Critical Thinking: A streamlined Conception. *Teaching Philosophy* 14(1), 5-24.

- Ennis, R. H. (1964). A Definition of Critical Thinking. *The Reading Teacher*, 599-612.
- Ennis, R. H. (1993). Critical Thinking Assessment. *Theory into practice*, 179-186.
- Facione, P. A. (2007). Critical thinking: What it is and why it counts. *Insight assessment (1)*, 1-23.
- Fisher, A. (2011). *Fisher, Alec. Critical thinking: An introduction*. Cambridge: Cambridge university press.
- Holmes, G. (2002). What is Called Thinking? *The Journal of Critical Psychology, Counselling and Psychotherapy*, 2 (1), 33-39.
- Ikuenobe, P. (2013). Questioning as an Epistemic Process of Critical Thinking. *Educational Philosophy and Theory*, 325-341.
- Lin, Y. (2018). *Developing Critical Thinking in EFL Classes*. Singapore: Springer Nature.
- Lipman, M. (1988). Critical Thinking--What Can It Be? *Educational leadership*, 38-43.
- November, N. (2015). Using Social Media to Enhance Critical Thinking: Crossing Socio-Educational Divides. M. Davies, & R. Barnett içinde, *The Palgrave Handbook of Critical Thinking in Higher Education* (s. 637). New York: Palgrave Macmillan.
- Paul, R. (2005). The state of critical thinking today. *New directions for community colleges*, 2005(130), 27-38.
- Paul, R., Elder, L., & Bartell, T. (2006). A Brief History of the Idea of Critical Thinking. Retrieved July 10, 1-5.
- Pithers, R. T., & Soden, R. (2000). Critical thinking in education: A review. *Educational research*, 42(3), 237-249.
- Potts, B. (1994). Strategies for teaching critical thinking. *Practical Assessment, Research, and Evaluation*, 4(1), 1-3.
- Pyle, W. H. (1917). *The Science of Human Nature; A Psychology for Beginners*. New York: Silver, Burdett & Co.
- Richmond, B. (1993). Systems thinking: critical thinking skills for the 1990s and beyond. *System dynamics review*, 9(2), 113-133.
- Smith, C. (2012). *Ethical behaviour in the e-classroom: What the online student needs to know*. Cambridge: Elsevier.

- Snyder, L. G., & Snyder, M. J. (2008). Teaching critical thinking and problem solving skills. *The Journal of Research in Business Education*, 50(2), 90-99.
- Sternberg, R. J. (1986). Critical Thinking: Its Nature, Measurement, and Improvement.
- Yehudith, W., & Zohar, A. (2000). Higher order thinking in science teacher education in Israel 31 (2). *Science Teacher Education*, 95-119.

KAYNAKÇA

Ahamad, S., Al-Jaifi, H. A. A., & Ehigiamusoe, K. U. (2022). Impact of Intellectual Capital on Microfinance Institutions' Efficiency: the Moderating Role of External Governance. *Journal of the Knowledge Economy*, 1-27.

Ahmed, A., Bhatti, S. H., Gölgeci, I., & Arslan, A. (2022). Digital platform capability and organizational agility of emerging market manufacturing SMEs: The mediating role of intellectual capital and the moderating role of environmental dynamism. *Technological Forecasting and Social Change*, 177, 121513, 1-13.

Akkaya, B., ve Balı, S. (2018). Entelektüel sermaye ve ölçümüne yönelik bazı yaklaşımlar. *Journal of International Social Research*, 11(55), 1145-1161.

Altındag Ö., Fidanbas, O., & İrdan, G. (2019). The impact of intellectual capital on innovation: A literature study. *Business Management Dynamics*, 8(12),1-12.

Andriessen, D. (2004). *Making sense of intellectual capital*. Routledge, 2-8.

Aslanoğlu, S., ve Zor, İ. (2006). Bilgi varlıklarının değerlemesi: Entelektüel sermaye ölçüm ve değerlendirme modelleri; Karşılaştırmalı bir analiz. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (29), 152-165.

Bananuka, J., Nkundabanyanga, S. K., Kaawaase, T. K., Mindra, R. K., & Kayongo, I. N. (2022). Sustainability performance disclosures: the impact of gender diversity and intellectual capital on GRI standards compliance in Uganda. *Journal of Accounting in Emerging Economies*, 1-42.

Bassetti, T., Maso, L.D. , Liberatore, G. & Mazzi, F. (2020). A critical validation of the value added intellectual coefficient: use in empirical research and comparison with alternative measures of intellectual capital. *Journal of Management and Governance*. 24:1115–1145.

Bontis, N. (1998). Intellectual Capital: an Exploratory Study that Develops Measures and Models. *Management Decision*, 36(2), 63-76.

Bontis, N. (1999). Managing Organizational Knowledge by Diagnosing Intellectual Capital:Framing and Advancing the State of the Field, *Int. J. Technology Management*, 18(8), 433-463.

Bontis, N., Keow ,W.C.C. & Richardson, S. (2000). Intellectual Capital and Business Performance in Malaysian Industries. *Journal of Intellectual Capital*, 1(1), 85-100.

Bontis, N. & Fitz-enz, J. (2002). Intellectual Capital ROI: A Causal Map of Human Capital Antecedents and Con sequents. *Journal of Intellectual Capital*, 3, 223-247.

Bulgurlu, E. B. (2011). Entelektüel sermaye ve entelektüel sermayenin ölçülmesi. *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi*, 4(3), 1-14.

Cabrita, M.R. & Bontis, N. (2008). “Intellectual Capital and Business Performance in the Portuguese Banking Industry”, *Int. J. Technology Management*, 43, 212-237.

De Pablos, P. (2003). Intellectual Capital Reporting in Spain: A Comparative View. *Journal of Intellectual Capital*, 4, 61-81.

Dumay, J.C. (2009). Intellectual capital measurement: a critical approach. *Journal of Intellectual Capital*, 10(2), 190-210.

Dyakona, V. (2015). Genesis of the theory of intellectual capital and its importance in modern economy. *Information technologies, Management and Society*, 8(1), 68-71.

Edvinsson, L. (1997). Developing intellectual capital at Skandia. *Long Range Planning*, 30(3), 366-373.

Edvinsson, L. & Sullivan, P. (1996) Developing a Model for Managing Intellectual Capital. *European Management Journal*, 14, 356-364.

Eren, E. & Akpınar, S. (2004). Yapısal Sermayenin İşletme PerformansıÜzerindeki Etkilerinin Araştırılması. *Öneri Dergisi*, 6 (22) , 9-17 .

Erkanlı, H. ve Karsu, S. (2012). Değer Zincirinde Entellektüel Sermaye . *Niğde Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 5 (2) , 216-237 .

Gómez-Valenzuela, V. (2022). Dominik firmalarında iş başındaki entelektüel sermaye faktörleri: etkilerini anlamak. *İnovasyon ve Girişimcilik Dergisi*, 11 (1), 1-24.

Gupta, J., Rathore, P., & Kashiramka, S. (2022). Impact of Intellectual Capital on the Financial Performance of Innovation-Driven Pharmaceutical Firms: Empirical Evidence from India. *Journal of the Knowledge Economy*, 1-25.

Guthrie J. (2001). The Management, Measurement and The Reporting of Intellectual Capital. *Journal of Intellectual Capital*, 2(1): 27-41.

Gürkan, S., Gökbulut, R. İ. ve Çolak, N. (2015). Entelektüel Katma Değer Katsayısı Bileşenlerinin İşletmelerin Finansal Performansı Üzerindeki Etkisi. *Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 11(2), s. 45-64.

Harrison, S. & Sullivan, P.H. (2000) Profiting from Intellectual Capital. Learning from Leading Companies. *Journal of Intellectual Capital*, 1, 36-44.

Haykır, E. (2011). Entelektüel sermayenin önemi, sınıflandırılması ve ölçme yöntemleri: kuramsal bir çerçeve. *Sosyal Bilimler Dergisi*, (1), 86-99.

Huang, S. Y. (2014). Intellectual capital measures: literature review. In Proceedings of PICMET'14 Conference: Portland International Center for Management of Engineering and Technology; Infrastructure and Service Integration (pp. 1266-1273). IEEE.

Jurczak, J.(2008). Intellectual Capital Measurement Methods. *Economics and Organization Of Enterprise*, 1(1), 37- 45.

Kalkan, A., Bozkurt, Ö. Ç., & Arman, M. (2014). The impacts of intellectual capital, innovation and organizational strategy on firm performance. *Procedia-social and behavioral sciences*, 150, 700-707.

Kaplan, R. ve Norton, R. (2001). The Strategy Focused Organization. Concentrated Knowledge™ for the Busy Executive. www.summary.com. 23(1), (3 parts) Part 1. <https://www.uaservice.com/pdf/The-Strategy-Focused-Organization.pdf>. (Erişim: 16.03.2022).

Kaplan, R. ve Norton, R. (2006). Strateji Haritaları-Gayrimaddi Varlıkları Maddi Sonuçlara Dönüştürmek. Çev. Şeyda Öztürk. İstanbul: Alfa Bası Yayım.

Karacan, S. (2004). Entelektüel sermaye ve yönetim. İSMMMO Mal Çözüm Dergisi, 69, 177-199.

Koç, A. (2020). Entelektüel Sermaye ile Muhasebe Temelli Belirleyicileri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi: Dünya Boralarında Karşılaştırmalı Bir Analiz. Sakarya Üniversitesi İşletme Enstitüsü, Muhasebe ve Finansman Bilim Dalı, Doktora Tezi.

Köstepen, A. (2021). Sivil Toplum Kuruluşlarında Gönüllülük Performansına Etkisi Bağlamında Entelektüel Sermaye Boyutlarına İlişkin Bir Model Önerisi: İzmir İli Örneği. İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı. Doktora tezi.

Kurgun, O., ve Akdağ, G. (2013). Entelektüel Sermaye ve Örgüt Performansı İlişkisi: Akdeniz Bölgesindeki Otel İşletmelerinde Bir Araştırma. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi, 2(2), 155-176.

Kusi-Sarpong, S., Mubarik, M. S., Khan, S. A., Brown, S., & Mubarak, M. F. (2022). Intellectual capital, blockchain-driven supply chain and sustainable production: Role of supply chain mapping. Technological Forecasting and Social Change, 175, 121331.

Laras, T., Santana, R. M., Jatmiko, B., & Utami, T. J. (2022). Testing the Mediating Role of Career Development in Affecting Intellectual Capital and Organizational Culture on Employee Performance: Evidence of Local Banks in Yogyakarta, Indonesia. Journal of Accounting and Investment, 23(1), 16-32.

Luthy, D. H. (1998). Intellectual capital and its measurement. In Proceedings of the Asian Pacific Interdisciplinary Research in Accounting Conference (APIRA), Osaka, Japan (pp. 16-17).

Masoulas, V. (1998). Organisational requirements definition for intellectual capital management. International Journal of Technology Management, 16(1-3), 126-143.

Mehralian, G.; Rasekh, H.R.; Akhavan, P. ve Ghatari, A.R. (2013). Prioritization of Intellectual Capital Indicators in KnowledgeBased Industries: Evidence From Pharmaceutical Industry, *International Journal of Information Management*, 33(1), 209-216.

Mouritsen, J. & Roslender, R. (2009). Critical intellectual capital. *Critical Perspectives on Accounting*, 20(7), 801–803.

Nahapiet, J., & Ghoshal, S. (1998). Social capital, intellectual capital, and the organizational advantage. *Academy of Management Review*, 23(2), 242-266.

Obeidat, U., Obeidat, B., Alrowwad, A., Alshurideh, M., Masadeh, R., & Abuhashesh, M. (2021). The effect of intellectual capital on competitive advantage: The mediating role of innovation. *Management Science Letters*, 11(4), 1331-1344.

Öztürk, M. B., ve Demirgüneş, K. (2008). Kurumsal Yönetim Bakışaçisiyla Entellektüel Sermaye. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (19), 395-411.

Paago, L., & Chukwu, G. J. (2021), Effect of intellectual capital on profitability of oil marketing companies in Nigeria, *BOOK OF PROCEEDINGS 1st National Conference of the School of Management Sciences Kenule Beeson Saro-Wiwa Polytechnic, Bori, Rivers State, Nigeria* 560-566.

Petrash, G. (1996). Dow's Journey to a Knowledge Value Management Culture. *European Management Journal*. 14(4), 365-373. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/0263237396000230>. (Erişim: 15.02.2022)

Petty, R. & Guthrie J. (2000). “Intellectual Capital Literature Review: Measurement, Reporting and Management”, *Journal of Intellectual Capital*,1(2),155-176.

Ramanauskaite, A., & Rudzioniene, K. (2013). Intellectual Capital Valuation: Methods and their Classification. *Ekonomika*, 92(2), 79-92.

Rehman, S. U., Elrehail, H., Alsaad, A., & Bhatti, A. (2021). Intellectual capital and innovative performance: a mediation-moderation perspective. *Journal of Intellectual Capital*, 1-27.

Resenos E., (2022). Intellectual Capital, wordpress.com, <https://edmundoresenos.wordpress.com/2019/11/22/intellectual-capital-2/>. (Erişim:15.02.2022).

Rodov, I. & Lelibert, P. (2002). FiMIAM: Financial method of intangible assets measurement. *Journal of Intellectual Capital*, 3(3), 323-336.

Roos, G. & Roos, J. (1997). Measuring Your Company's Intellectual Performance, *Long Range Planning*, 30(3), 413-426.

Schiavone, F., Leone, D., Caporuscio, A., & Kumar, A. (2022). Revealing the role of intellectual capital in digitalized health networks. A meso-level analysis for building and monitoring a KPI dashboard. *Technological Forecasting and Social Change*, 175, 121325.

Seetharaman, A., Low, K. L. T., & Saravanan, A. S. (2004). Comparative justification on intellectual capital. *Journal of Intellectual Capital*, 522-539.

Serenko, A., & Bontis, N. (2004). Meta-review of knowledge management and intellectual capital literature: Citation impact and research productivity rankings. *Knowledge and process management*, 11(3), 185-198.

Skandia, 1998. Human Capital In Transformation, Intellectual Capital Prototype Report 1998, 1-8.Sweden, <http://oktato.econ.unideb.hu/domician/Downloads/eset/Skandia.pdf>. (Erişim:16.03.2022)

Sveiby, K. (2001) Methods for Measuring Intangible Assets, available at https://www.sveiby.com/files/pdf/1537275071_methods-intangibleassets.pdf. (Erişim: 17.02.2022).

Sveiby,K. (2010). Methods for Measuring Intangible Assets. <https://www.sveiby.com/files/pdf/intangiblemethods.pdf>. (Erişim: 17.02.2022).

Xu, J., Haris, M., & Irfan, M. (2022). The Impact of Intellectual Capital on Bank Profitability during COVID-19: A Comparison with China and Pakistan. *Complexity*, 1-10.

Zhang, X.B., Duc, T.P., Mutuc, E.B. & Tsai, F.S. (2021). Intellectual Capital and Financial Performance: Comparison With Financial and

Pharmaceutical Industries in Vietnam. *Frontiers in Psychology*, (12), 1-10.
Front. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.595615>.
<https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2021.595615/full>.

Zor, İ., ve Cengiz, S. (2013). Entelektüel sermaye ile firma değeri arasındaki ilişki: Borsa İstanbul'da bir araştırma. *Çankırı Karatekin Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 3(1), 37-56.

KAYNAKÇA

TDK. (2021). 21,10, 2021 tarihinde Türk Dil Kurumu Sözlükleri: <https://sozluk.gov.tr/> adresinden alındı

Who Are Knowledge Workers And How Do We Enable Them? (2021, Dec,1). 20,12,2021 tarihinde Forbes: <https://www.forbes.com/sites/sisense/2021/12/01/who-are-knowledge-workers-and-how-do-we-enable-them/?sh=19d14a966018> adresinden alındı.

Akgün, A. (2021). Türk İnşaat Sektöründe Bilgi İşçileri. *Doktora Tezi*. T.C. İstanbul Teknik Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı.

Akgün, A., & Yaman, H. (2020). Exploring Knowledge Workers in the Turkish Construction Sector. *Periodica Polytechnica Architecture*, 1-16.

Alan, H. (2010). Bilgi İşçilerinin İş Tatmininin Örgütsel Bağlılık Üzerindeki Etkileri ve Bir Kamu Kurumunda Çalışan Bilgi İşçileri Üzerinde Uygulama. *Yüksek Lisans Tezi*. Ankara: T.C. Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Anabilim Dalı.

Collins, D. (1997). Knowledge work or working knowledge? Ambiguity and confusion in the analysis of the “knowledge age”. *Employee Relations*, 19(1), 38-50.

Çalışkan, Z. (2014). Yabancılaşma Kuramı Çerçevesinde Emek Süreci ve Bilgi İşçileri: Bankacılık Sektörü Örneği. *Yüksek Lisans Tezi*. İstanbul: T.C. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Anabilim Dalı.

Çetin, B. I. (2005). Bilgi Toplumu ve Bilgi İşçisi Bağlamında Çağrı Merkezleri: Emek Süreci İş ve İstihdam. *Yüksek Lisans Tezi*. İstanbul: T.C. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Anabilim Dalı.

Çırpan, S. (2005). Bilgi İşçilerinin Sosyolojik Profili: Sosyo-Kültürel, Sosyo-Ekonomik Karakteristikler ve Tutumlar Üzerine Bir Uygulama. *Yüksek Lisans Tezi*. Bursa: T.C. Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Anabilim Dalı .

Davenport, T. H. (2005). *Thinking for A Living: How to Get Better Performance and Results from Knowledge Workers*. Boston, Massachusetts: Harvard Business School Press.

Doğan, K., & Arslantekin, a. (2016). Büyük Veri: Önemi, Yapısı ve Günümüzdeki Durum. *DTCF Dergisi*, 56(1), 15-36.

Drucker, P. F. (1993). *Kapitalist Ötesi Toplum*. (B. Çorakçı, Çev.) İstanbul: İnkılap Kitabevi.

Drucker, P. F. (1999). Knowledge-Worker Productivity: The Biggest Challenge. *California Management Review*, 41(2), 79-94.

Ekin, N. (2001). Küreselleşmenin İki Yüzü: "İstenmeyen Kaçak Göçmenler"- "Davetli Bilgi İşçileri". *TÜHİS*, 17(2), 12-20.

Erdem, Z. (2005). Sanayi İşçisinden Bilgi İşçisine: Yeni Ekonomi'nin Değişen İşçi Tipi. *Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi*, 541-566.

Garrick, J., & Clegg, S. (2000). Knowledge Work and The New Demands of Learning. *Journal of Knowledge Management*, 4(4), 279 - 286.

Gümüştekin, G. E., Mercan, N., Oyur, E., & Alamur, B. (2013). Bilgi Toplumunda Bilgi İşçisi ve Öğrenen Örgütler. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 5(1), 279-289.

Holm, M. J., & Poulfelt, F. (2003). The Anatomy of Knowledge Management in Small and Medium-Sized Enterprises! *Paper presented at the LOK Research Conference* (s. 1-15). Copenhagen Business School.

Horibe, F. (1999). *Managing Knowledge Worker New Skills and Attitudes to Unlock the Intellectual Capital in Your Organization*. Canada : John Wiley & Sons.

İlic, E. (2011). Türkiye'de Bilgi İşçileri: Vasıf ve Denetim Üzerine Bir Çalışma. *Yüksek Lisans Tezi*. Ankara: T.C. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Radyo Televizyon ve Sinema Anabilim Dalı.

Iliescu, A. N. (2021). The Emergence of Knowmads from the Knowledge Workers. *In Management Dynamics In The Knowledge Economy*, 9(1), 94-106.

Janz, B. D., Colquitt, J. A., & Noe, R. A. (1997). Knowledge Worker Team Effectiveness: The Role of Autonomy, Interdependence, Team

Development, and Contextual Support Variables. *Personnel Psychology*, 50(4), 55-62.

Koçel, T. (2014). *İşletme Yöneticiliği*. İstanbul: Beta Basım.

Kuzey, C. (2021). Investigation of Job Satisfaction Dimensions of Health Care Knowledge Workers: Factor Analysis - Multivariate Approach. *Journal of Management, Economics, and Industrial Organization*, 5(3), 86-106.

Külcü, Ö. (2018). *Bilgi Kuramı ve Bilgi Yönetimi: Kuramsal Bilginin Oluşumu ve Toplumsal Bilgiye Dönüşümü*. İstanbul: Hiper Yayın.

Oylumlu, İ. S. (2019). *Üçlü Sarmal İşbirliğine Dayalı Inovasyon Model Üretimi: Türkiye Örneği*. İstanbul: Yalın Yayıncılık.

Özer, P. S., Özmen, Ö., & Saatçioğlu, Ö. (2004). Bilgi Yönetiminin Etkililiğinde Kilit Bir Faktör olarak Bilgi İşçileri ve İnsan Kaynakları Yönetiminin Farklılaşan Özellikleri. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(1), 254-275.

Özgüler, V. C. (2004). Yeni Ekonomide Bilişim İletişim Teknolojileri (Bit) Ve Bilgi İşçileri. *İş, Güç, Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi*, 6(2).

Parlak, Z., & Çetin, B. I. (2007). Bilgi Toplumu ve Bilgi İşçisi Bağlamında Çağrı Merkezleri: Emek Süreci, İş ve İstihdam. *Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi*, 0(57), 107 - 134.

Peter, F. D. (1994). *Yeni Gerçekler*. (B. Karanakçı, Çev.) Ankara: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

Reinhardt, W., Schmidt, B., Sloep, P., & H., D. (2011). Knowledge Worker Roles And Actions—Results of Two Empirical Studies. *Knowledge and Process Management*, 18(3), 150-174.

Smith, A. D., & Rupp, W. T. (2002). Communication And Loyalty Among Knowledge Workers : A Resource Of The Firm Theory View. *Journal of Knowledge Management*, 6(3), 250-261.

Stebbins, M. W., & Shani, A. B. (1995). Organization Design and the Knowledge Worker. *Leadership & Organization Development Journal*, 16(1), 23-30.

Surawski, B. (2019). Who is a “knowledge worker” – clarifying the meaning of the term through comparison with synonymous and associated terms. *Management*, 23(1), 105-133.

Syed, J. R. (1998). An adaptive framework for knowledge work. *Journal of Knowledge Management*, 2(2), 59-69.

Şahin, B. (2016). Bireysel İş Hukuku Açısından Bilgi İşçileri. *Doktora Tezi*. Ankara: T.C. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Özel Hukuk (İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku) Anabilim Dalı.

Şener, M. Y. (2018). Kendinizin CEO’su Olun!”: Kendi Kendini Yöneten Bilgi İşçileri. L. Sunar içinde, *Türkiye’de Toplumsal Tabakalaşma ve Eşitsizlik* (s. 195-220).

Şimşek, M. Ş., Çelik, A., & Akatay, A. (2016). *İnsan Kaynakları Yönetimi ve Kariyer Uygulamaları*. Konya: Eğitim Kitabevi.

Tomlinson, M., & Miles, I. (1999, May). The Career Trajectories of Knowledge Workers. *In Mobilising Human Resources For Innovation: Proceedings From The Oecd Workshop on Science and Technology Labour Markets*, 17, s. 152-167.

Zaim, H. (2003). Bilginin Artan Önemi ve Bilgi Yönetimi. *Doktora Tezi*. İstanbul: T.C. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Anabilim Dalı.

Zaim, H. (2005). Yeni Gelişmeler Işığında Bilgi İşi ve Bilgi İşçisi. *Journal of Social Policy Conferences*, 0(49), 589-609.

Zaim, H., & Koçak, O. (2010). Bilgi Çalışanının Memnuniyeti. *Journal of Yasar University*, 18(5), 2985-2994.

3) Teknolojik girişimde ilk bilgi üretimi olarak ifade edilen kavram aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Yenilikçilik
- b) Know-How
- c) İş Fikri
- d) İnovasyon
- e) Bilim

4) Sosyalleştirme, dışsallaştırma, kombinasyon ve içselleştirme aşamaları bulunan bilgi yönetimi modeli hangi şıkta doğru olarak verilmektedir?

- a) Vizyon Modeli
- b) Misyon Modeli
- c) PESTLE Modeli
- d) SECI Modeli
- e) GZFT Modeli

5) Aşağıdakilerden hangisi bilgi yönetimi konusunda teknolojik girişimin karşılaştığı zorluk türleri arasında sayılmamaktadır?

- a) Bireysel zorluklar
- b) Ekolojik zorluklar
- c) Organizasyonel zorluklar
- d) Finansal zorluklar
- e) Sosyal zorluklar

Cevaplar: 1. a, 2. e, 3. c, 4. , 5.

KAYNAKÇA

Akdemir, A., & Konakay, G. (2016). Dış ve İç Çevre Analizi. In A. Akdemir (Edit.), *Örgütlerde Stratejik Yönetim*. Ankara: Orion Kitabevi.

Akkuş, Y. (2021). Sosyal Etki ve Uyma. In A. S. Ünsar (Edit.), *Davranış Bilimleri*. Çanakkale: Paradigma Akademi.

Akkuş, Y., & Menteş, S. A. (2018). Osmanlı İmparatorluğu'nda Girişimcilik: Klasik Dönem Üzerine Bir Çalışma. *İstanbul Gelişim Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(2), 169-186.

Altıparmak, A. (1998). Türkiye'de Cumhuriyetin İlk Yıllarında Müteşebbis Sınıfının Gelişimi. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(1), 65-80.

Audretsch, D. B., Belitski, M., Caiazza, R., & Lehmann, E. E. (2020). Knowledge management and entrepreneurship. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 16(2), 373-385. doi:10.1007/s11365-020-00648-z

Bandera, C., Bartolacci, M. R., & Passerini, K. (2016). Knowledge management and entrepreneurship: A contradictory recipe. *International Journal of Knowledge Management*, 12(3), 1-14.

Basadur, M., & Gelade, G. A. (2006). The role of knowledge management in the innovation process. *Creativity and Innovation Management*, 15(1), 45-62.

Başar, E. (2017). *Girişimcilik*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.

Bedük, A. (2012). *Karşılaştırmalı İşletme-Yönetim Terimleri Sözlüğü*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.

Bembenek, B., & Piecuch, T. (2014). Knowledge management in industry clusters as an indication of entrepreneurship. In (Vol. 2, s. 5-14). Prague: Central Bohemia University.

Bozacı, İ. (2015). *Girişimcilik*. İstanbul: Beta Yayıncılık.

Cantillon, R. (2010). *An Essay on Economic Theory: An English Translation of Richard Cantillon's Essai Sur La Nature Du Commerce En Général* (C. Saucier, Çev.). Alabama: Ludwig von Mises.

Casson, M., & Casson, C. (2014). The history of entrepreneurship: Medieval origins of a modern phenomenon. *Business History*, 56(8), 1223-1242. doi:10.1080/00076791.2013.867330

Centobelli, P., Cerchione, R., & Esposito, E. (2017). Knowledge Management in Startups: Systematic Literature Review and Future Research Agenda. *Sustainability*, 9(3). doi:10.3390/su9030361

Clément, A., & Soliani, R. (2012). The Work of Nicolas Baudeau: Original and Unappreciated Thought. *History of Economics Review*, 56(1), 29-55. doi:10.1080/18386318.2012.11682199

Demirel, E., & Akbıyık, N. (2009). Girişimcilik Kavramı ve Ortaya Çıkışı. In M. Tikici & A. Aksoy (Edit.), *Girişimcilik ve Küçük İşletmeler*. Ankara: Nobel Yayıncılık.

Demirel, Y., & Seçkin, Z. (2008). Bilgi Yönetimi Uygulamasında Etkili Olan Faktörler Üzerine Mobilyacılık Sektöründe Bir Araştırma *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, 4(8), 107-122.

Deutsch, M., & Gerard, H. B. (1955). A study of normative and informational social influences upon individual judgment. *The journal of abnormal social psychology*, 51(3), 629-636.

Doğaner, A. (2014). *Girişimcilik Okulu*. İstanbul: Kuraldışı Yayıncılık.

Döm Tomak, S. (2015). *Girişimcilik ve Küçük İşletme Yöneticiliği* (5 ed.). Ankara: Detay Yayıncılık.

Eser, G. (2016). *Girişimcilik ve Fırsat Tanımlama*. İstanbul: Beta Yayıncılık.

Gedikli, F. (2018). *Osmanlı Şirket Kültürü*. İstanbul: İz Yayıncılık.

Grandinetti, R. (2016). Absorptive capacity and knowledge management in small and medium enterprises. *Knowledge Management Research & Practice*, 14(2), 159-168. doi:10.1057/kmrp.2016.2

Gray, C. (2006). Absorptive capacity, knowledge management and innovation in entrepreneurial small firms. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 12(6), 345-360. doi:10.1108/13552550610710144

Güçlü, N., & Sotirofski, K. (2006). Bilgi yönetimi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4(4), 351-373.

Hoe, S. L. (2006). Tacit knowledge, nonaka and takeuchi seci model and informal knowledge processes. *International Journal of Organization Theory & Behavior*, 9(4), 490-502. doi:10.1108/IJOTB-09-04-2006-B002

Homerios. (1971). *Odyssea* (A. C. Emre, Çev. 3 ed.). İstanbul: Varlık Yayınları.

Karadal, H., & Saygın, M. (2013). İnovasyon Yetenekleri ve Girişimcilik. In H. Karadal (Edit.), *Girişimcilik*. İstanbul: Beta Yayıncılık.

Keseroğlu, H. S. (2005). Kütüphanenin tözü: Tarih öncesi dönemde bilgi. *Türk Kütüphaneciliği*, 19(3), 297-307.

Koçak, H. (2013). Girişimciliği Destekleyen Kuruluşlar. In H. Karadal (Edit.), *Girişimcilik*. İstanbul: Beta Yayıncılık.

Korkmaz, F. (2019). *Girişimcilik ve Stratejik Yönetim*. Konya: Çizgi Kitabevi.

Küçük, O. (2015). *Girişimcilik ve Küçük İşletme Yönetimi* (8 ed.). Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Külcü, Ö. (2018). *Bilgi kuramı ve bilgi yönetimi : kuramsal bilginin oluşumu ve toplumsal bilgiye dönüşümü* (Vol. 1). İstanbul: Hiperyayın.

Malinowski, B. (1964). *Büyük, bilim ve din* (G. Ender, Çev.). İstanbul: Varlık Yayınları.

Marangoz, M. (2017). *Girişimcilik* (4 ed.). İstanbul: Beta Yayınları.

Mirze, S. K. (2010). *İşletme* (4 ed.). İstanbul: Literatür Yayıncılık.

Moorey, P. R. S. (1994). *Ancient Mesopotamian materials and industries: the archaeological evidence*. New York: Eisenbrauns.

Natek, S., & Zwilling, M. (2016). *Knowledge management systems support SECI model of knowledge-creating process*. Paper presented at the Joint International Conference, Timisoara/Romania.

Nonaka, I., Toyama, R., & Konno, N. (2000). SECI, Ba and Leadership: a Unified Model of Dynamic Knowledge Creation. *Long Range Planning*, 33(1), 5-34. doi:[https://doi.org/10.1016/S0024-6301\(99\)00115-6](https://doi.org/10.1016/S0024-6301(99)00115-6)

Odabaş, H. (2006). Bilgi yönetimi. In *Bilgi...* (s. 99-108). Ankara: Referans Yayıncılık.

Özer, M. A. (2013). Bilgi Yönetimi Aracılığıyla Bilginin Etkin Kullanımı. *Mukaddime*(7), 69-100.

Palacios, D., Gil, I., & Garrigos, F. (2009). The impact of knowledge management on innovation and entrepreneurship in the biotechnology and telecommunications industries. *Small Business Economics*, 32(3), 291-301. doi:10.1007/s11187-008-9146-6

Porter, M. E. (2007). *Rekabet Stratejisi*. İstanbul: Sistem Yayıncılık.

Rostow, W. (1971). Sanayi Devrimi Nasıl Başladı. *İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Mecmuası*, 30(1-4), 255-278.

Salojärvi, S., Furu, P., & Sveiby, K. E. (2005). Knowledge management and growth in Finnish SMEs. *Journal of Knowledge Management*, 9(2), 103-122. doi:10.1108/13673270510590254

Sami, F. (2016). *Bir Fikrin Mi Var? Girişimciliğin Kitabı*. İstanbul: İnkılap Kitapevi.

Say, J.-B. (1971). *A treatise on political economy; or The production, distribution, and consumption of wealth*. Kitchener: Batoche Books

Schumpeter, J. A. (2000). Entrepreneurship as innovation. *Entrepreneurship: The social science view*, 51-75.

Selvi, Ö. (2012). Bilgi toplumu, bilgi yönetimi ve halkla ilişkiler. *Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi*, 1(3), 191-214.

Shane, S. (2000). Prior knowledge and the discovery of entrepreneurial opportunities. *Organization science*, 11(4), 448-469.

Soyşekerci, S. (2014). *Uygulamalar ve Şirket Örnekleriyle Girişimcilik*. İstanbul: Kriter Yayınları.

Tutar, H. (2013). *İşletme ve Yönetim Terimleri Ansiklopedik Sözlük*. Ankara: Detay Yayıncılık.

Türk Dil Kurumu. (2022). Bilgi. Retrieved 20.01.2022 <https://sozluk.gov.tr/>

Türkmen, İ., & Yılmaz, H. (2019). Stratejik girişimcilik ve bilgi yönetimi performansı arasındaki ilişki: Bilişim 500 şirketlerinde bir araştırma. *Journal of Yaşar University*, 14(53), 1-12.

Uygun, Z., & Batur, K. (2012). İki Neslin Bir Kavram Algısı: Teknoloji. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(1), 74-88. doi:<https://dergipark.org.tr/en/pub/usaksosbil/issue/21647/232719>

Ünsal, F., & Korkmaz, S. (2016). Okul Öncesi Öğretmenlerin “Teknoloji” Kavramına İlişkin Metaforik Algılarının İncelemesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(35), 194-212. doi:<https://dergipark.org.tr/en/pub/mkusbed/issue/24546/259992>

Wonglimpiyarat, J. (2005). Does complexity affect the speed of innovation? *Technovation*, 25(8), 865-882. doi:<https://doi.org/10.1016/j.technovation.2004.01.010>

Yanık, A. (2017). *21. Yüzyıl kavramları ışığında bilgi yönetimi : yeni ekonomi inovasyon nesnelere interneti büyük veri*. Bursa: Ekin Basım Yayın Dağıtım.

Yılmaz, F. (2018). Girişimcilik Kavramının Gelişimi ve Önemi. In A. S. Ünsar (Edit.), *Girişimcilik Üzerine Yazılar*. Çanakkale: Paradigma Akademi.

Young, J. E., & Sexton, D. L. (2003). What Makes Entrepreneurs Learn and How Do They Do It? *The Journal of Entrepreneurship*, 12(2), 155-182. doi:10.1177/097135570301200201

Yüksel, Ö. (2003). Yönetim ve Fonksiyonları. In T. Durukan (Edit.), *Girişimciler için İşletme Yönetimi*. Ankara: Gazi Kitabevi.

Zimbardo, P. G., & Leippe, M. R. (1991). *The psychology of attitude change and social influence*. Philadelphia: Temple University Press.